

Økonomisk nyordning.

Av fylkesfører Axel Aass.

Hver eneste dag dunderer kanonene over hele verden. Tusener av fly øser sin last ut over fabrikker og boliger. Alt er innstilt på å ødelegge. «Å gjøre til intet» er blitt et dagligdags begrep.

*

Krigen koster. Verdier ødes og menneskene forarmes. Men en skal ikke dra bare negative slutninger av det.

Hvilke muligheter gis det ikke for materiell framgang, dersom menneskenes krefter settes inn for fredsformål og ikke i krigens tjeneste?

*

Også England og Amerika preker om dette. Alt skal bli herlighet og glede når det bare blir fred. Men England og Amerika tapte ikke den forrige krigen. De vant den og bestemte «freden». Hvorfor skapte de ikke velstand og trygghet i verden? Tyskland hadde de knust. De var seierherrer.

*

Nød og elendighet var det vi opplevde. Millioner av mennesker ble arbeidsløse. Bondene måtte gå fra gårdene sine. Bankene røk over ende. Noen tendte fyr på kaffen og hveten sin. Andre suldet. Det økonomiske paradiset.

*

Bare nasjonalsosialismen kan skape et sunt økonomisk system. Det ble synt i Tyskland. Trass i en opprusting som kostet 90 milliarder RM, ble levestandarden hevet. Hele folket kom i arbeid. Bondene kunde sitte trygt på gårdene sine. Det ble brød for alle.

*

Vi har bare en veg å følge. Det er nasjonalsosialismens. Det kapitalistiske samfunnet er dødsdømt og bolsjevisme er gift for germanere.

Krigsutsikter og livssyn.

Av fylkesfører Axel Aass.

Nasjonal Samling er en bevegelse, som tar sikte på en bestemt omlegging av nasjonens liv, slik at Norge kan hevde seg i verdensfellesskapet.

Nasjonal Samling ble stiftet den 17. mai 1933 og la fram programmet sitt i februar 1934.

*

I en av de mest sentrale setningene i programmet heter det at «vi bygger på et åndelig og ansvarsbevisst syn på tilværet». Vi er med i Nasjonal Samling fordi vi på den måten best kan fylle vår oppgave som nordmenn og som mennesker. Vi føler det slik at vi har plikt til å arbeide for Nasjonal Samling. Vi forråder oss sjøl, når vi svikter vårt kall.

*

Det er grunnen til at dårlige krigsutsikter ikke svekker, men styrker vår pliktkjensle. Motgang gjør den svake svakere og den sterke sterkere.

Vi blir ikke mistroelige av fare og nød. Store prøvelser er ikke av det onde. De viser at det er bruk for en.

*

Vi grubler ikke over hvordan det går med krigen. Vi vet at vår sak er rettferdig. Den blir ikke mindre verdifull fordi noen byer faller i grus. Tvertimot. Det er et bevis på at der fienden marsjerer fram, der går den europeiske kultur tilgrunne.

Vi har bare et eneste grunnproblem å stri med. Det er: «Har du satt alle dine evner og krefter inn for å bringe ideen til seier?» Har du det, kan du aldri tape.